

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/241/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816208284
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816208284.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Maximovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci žalobcu: W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. 9, Košice, zastúpený: h&h PARTNERS, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Mäsiarska 6, Košice, proti žalovanému: Nemocnica s poliklinikou sv. Barbory Rožňava, a.s., so sídlom Ul. Špitálska 1, Rožňava, IČO: 36 597 341, zastúpený JUDr. Máriom Keletim, advokátom, so sídlom Hlavná 36, Hnúšťa, za účasti: Generali Poistovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, v procesnom postavení intervenienta na strane žalovaného, zastúpený: MST PARTNERS, s. r. o., so sídlom Laurinská 3, Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 3. júla 2018, č. k. 6C/172/2016-376

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa v konaní domáha odškodnenia prežitej bolesti a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, za poškodenie zdravia, ktoré žalobca tvrdil, že utrpel v dôsledku nesprávneho lekárskeho postupu zdravotníckeho personálu žalovaného pri hospitalizácii v jeho zdravotníckom zariadení v čase od 9.10.2014 do 11.12.2014.

2. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením prerušil konanie do času právoplatného skončenia trestného konania, v rámci ktorého toho času prebieha vyšetrovanie pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Rožňave, odborom kriminálnej polície pod ČVS: ORP-427/1-VYS-RV-2015. Rozhodnutie o prerušení konania súd prvej inštancie odôvodnil s použitím ust. § 164 C.s.p. skutočnosťou, že v zmienenom trestnom konaní sa riešia otázky, ktoré majú zásadný význam pre rozhodnutie v tejto veci.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil. V odvolaní žalobca polemizoval so záverom súdu prvej inštancie o naplnení zákonných predpokladov pre prerušenie konania podľa ust. § 164 C.s.p. Naproti názoru súdu prvej inštancie mal žalobca za to, že v súčasnom stave konania nie je daná skutočnosť, ktorá by zakladala legitímny dôvod na prerušenie konania. V procesných súvislostiach žalobca argumentoval, že otázky, ktoré sú pre posúdenie uplatneného nároku na náhradu škody na zdraví relevantné, môže si súd prvej inštancie v konaní vyriešiť sám. Za tohto stavu rozhodnutie vyčkať na vyriešenie niektorej z týchto otázok v trestnom konaní odvolateľ považuje zo strany prvoinštančného súdu za najmenej vhodné opatrenie z hľadiska požiadavky rýchlej a účinnej súdnej ochrany. Žalobca akcentoval, že na podporu sporných odborných skutkových otázok v konaní predložil dva znalecké posudky, správnosť ktorých žalovaný nateraz dôkazne nespochybnil. Z pohľadu hmotného práva odvolateľ poukázal na objektívnu povahu zodpovednosti za škodu žalovaného, keďže má pôvod v povahe ním použitého prístroja. Objektívna povaha zodpovednosti žalovaného podľa názoru žalobcu vylučuje význam záveru trestného konania, ktorý spočíva na posúdení zavinenia.

4. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu s napadnutým uznesením a jeho dôvodmi stotožnil. K argumentácii žalobcu o preukázaní odborných skutkových otázok znaleckými posudkami poukázal na to, že znalecký posudok znaleckej organizácie forensic.sk Inštitút medicínskych forenzných expertíz, s.r.o. bol vyhotovený pre účely trestného konania a že odborný posudok MUDr. Jána Hemzu, PhD., ET PhD., MPA povahu znaleckého posudku ani nemá. Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že jeho odborná skutková argumentácia vychádza zo zdravotnej dokumentácie, zo záverov Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý v rámci dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou skonštatoval, že žalobcovi bola zdravotná starostlivosť poskytnutá štandardným spôsobom, v dostatočnom rozsahu a správne, a tiež zo znaleckého posudku znaleckej organizácie forensic.sk Inštitút medicínskych forenzných expertíz, s.r.o., ktorá v ňom dospela k rovnakému záveru. Žalovaný argumentoval, že prerušenie konania podľa ust. § 164 C.s.p. predstavuje fakultatívnu možnosť, ktorej realizácia je na výbere spomedzi viacerých do úvahy prichádzajúcich opatrení, a preto v konečnom dôsledku je tento postup na vóli konajúceho súdu. Podľa názoru žalovaného sú v prebiehajúcom trestnom konaní riešené otázky, majúce zásadný význam pre rozhodnutie o žalobe v tomto konaní navyše poukázal tiež i na to, že rozhodnutím v trestnom konaní o tom „či bol alebo nebol spáchaný trestný čin“ je súd v tomto konaní viazaný v zmysle ust. § 193 C.s.p. Z pohľadu tejto skutočnosti žalovaný vyjadril presvedčenie, že v danom prípade bol pre prerušenie konania daný obligatórny dôvod podľa ust. § 162 ods. 1 písm. a) C.s.p.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadiska v odvolaní uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Žalobca svojimi odvolacími námietkami v intenciách ním vymedzeného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. nastolil predmetom odvolacieho prieskumu tiež správnosť spôsobu právneho posúdenia súdom prvej inštancie otázky ne/splnenia zákonných predpokladov pre prerušenie konania podľa ust. § 164 C.s.p.

7. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potrebné rozumieť omyl v tomto postupe a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, teda v skutkových okolnostiach z právnej normy vodiaci nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

8. Podľa ust. § 164 C.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

9. Prerušenie konania podľa citovaného ustanovenia zákona prichádza do úvahy v prípade ak prebieha iné súdne alebo správne konanie, v ktorom sa meritórne (por. rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 3 Cmo 236/2011) rieši otázka, v ktorej si súd síce môže urobiť sám prejudiciálny záver, z určitého dôvodu, najčastejšie však sledujúc hospodárnosť konania alebo požiadavku konzistentnosti riešenia otázky oboma orgánmi (§194 C.s.p.) sa v danej procesnej situácii javia byť iné, do úvahy prichádzajúce opatrenia nedostatočne účinné a vhodnejším sa teda ukazuje vyčkat' na vyriešenie právne významnej otázky v inom konaní.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že po realizácii úkonov vyjadrovacej procedúry sa medzi stranami stala ťažiskovo spornou skutková otázka príčiny u žalobcu v priebehu hospitalizácie v zdravotníckom zariadení žalovaného diagnostikovanej zlomeniny šiesteho a siedmeho hrudného stavca, v dôsledku ktorej došlo u žalobcu k vzniku poruchy hybnosti a citlivosti dolných končatín a k stavu jeho neschopnosti udržať stolicu a moč. Podružne spornou sa podľa obsahu vyjadrení medzi stranami javí tiež skutková otázka správnosti postupu zdravotníckeho zariadenia žalovaného pri diagnostikovaní a liečbe tohto

zdravotného poškodenia žalobcu. Je nanajvýš zrejmé, že nakoľko rozhodujúcimi v spore sú odborné skutkové otázky, podstata jeho riešenia bude spočívať vo vykonaní a vyhodnotení stranami navrhnutých alebo predložených dôkazov. I keď je nepochybné, že tie isté skutkové otázky musia byť nad akúkoľvek pochybnosť zodpovedané aj v trestnom konaní, čo prirodzene nabáda k úvahe o hospodárnosti vyčkáť na jeho výsledok, nemožno prehliadať, že riešenie týchto otázok, nech už trestné konanie dopadne akokoľvek, bude mať podobu len skutkového záveru, vyjadreného v odôvodnení rozhodnutia, ktorý však ako už bolo zmienené, prejudiciálny význam rozhodne nemá.

11. Možno samozrejme súhlasiť s argumentáciou žalovaného v tom, že prípadným rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal by bol súd v tomto konaní viazaný; správnym je však v tejto súvislosti tiež názor odvolateľa, že len skutočnosť prebiehajúceho konania pre záver o význame spôsobu jeho skončenia pre rozhodnutie v tejto veci nepostačuje. Takýto záver podľa úvahy odvolacieho súdu nevyhnutne predpokladá porovnanie skutkového deja tvrdeného žalobcom s obsahom vymedzenia skutku v uznesení o začatí trestného stíhania a posúdenie, či vôbec, ak áno, do akej miery odsudzujúcim rozsudkom v trestnom konaní môžu byť záväzne dané skutkové okolnosti, významné i pre toto konanie, aká je ich povaha, rozsah a predovšetkým miera schopnosti ovplyvniť skutkové a právne závery súdu a teda význam pre toto konanie. Súd prvej inštancie sa týmito skutočnosťami v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal a z jeho postupu sa javí, že otázky, na riešenie ktorých v trestnom konaní mienil vyčkáť, majú výlučne skutkový charakter a teda, že zrejme v záujme hospodárnosti sa chcel vyhnúť duplicitnému dokazovaniu, zvlášť znaleckým posudkom. K tomu odvolací súd opätovne uvádza, že vykonávanie alebo predpoklad vykonania dôkazu v inom konaní nepredstavuje riešenie prejudiciálnej otázky, pre ktoré možno podľa ust. § 164 C.s.p. konanie prerušiť. Jedným dychom treba dodať, že nemožnosť prerušiť z tohto dôvodu konanie nebráni procesne efektívnemu postupu a teda ani, aby súd prvej inštancie, za predpokladu, že niektorá strana navrhne vykonať rovnaký dôkaz ako sa vykonáva v inom konaní, svoj procesný postup v primeraných časových medziach s procesným postupom v tomto inom konaní zosúladiť. Nebude preto možné súdu prvej inštancie vytknúť ani, pokiaľ za predpokladu, že niektorá zo strán navrhne vykonať dokazovanie oboznámením s ďalším znaleckým posudkom, ktorý má byť vyhotovený v trestnom konaní (pozn. odvolacieho súdu: nateraz takýto návrh zo súdneho spisu nevyplýva) po posúdení jeho dôkazného významu pre toto konanie v nastávajúcom priebehu konania na takýto posudok primeraný čas bez prerušenia konania vyčká. Súdu prvej inštancie nič nebráni ani, pokiaľ je presvedčený o tom, že niektorá z prejudiciálnych otázok, riešených v trestnom konaní má pre jeho rozhodnutie skutočne význam, alebo pokiaľ takéto presvedčenie, vzhľadom na stav trestného konania, nadobudne kedykoľvek v priebehu konania, aby v záujme konzistentnosti posúdenia zodpovednosti žalovaného za škodu na zdraví žalobcu so spôsobom rozhodnutia o tom, že konaním v príčinnej súvislosti, s ktorým škoda vznikla, bol spáchaný trestný čin, konanie prerušil. Je však nevyhnutné v záujme rýchlej a účinnej ochrany oboch strán sporu, aby k tomu pristúpil len v prípade ak by sa jeho rozhodnutie mohlo dostať do rozporu s odsudzujúcim rozhodnutím v trestnom konaní a zároveň je neopomenuteľné pre zachovanie tiež práva strán na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, aby svoje úvahy o význame v inom konaní riešenej prejudiciálnej otázky pre toto konanie i náležite vysvetlil.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p. napadnuté uznesenie bez ďalšieho zrušil.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.